

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **JUDr. J. G.**, proti žalovanému: **Vedúci služobného úradu Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky**, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 1 S 27/2008-55 zo dňa 9. decembra 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie žalovaného **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. c) a d) a § 250j ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) rozhodnutie žalovaného č. I/112/4888-25063/08 zo dňa 10. marca 2008 v spojení s rozhodnutím č. I/121/92166/07/Kul zo dňa 17. decembra 2007 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Účastníkom náhradu trov konania nepriznal. Krajský súd poučil účastníkov, že proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Podaním zo dňa 16. marca 2009 podal žalovaný odvolanie, v ktorom žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne. Žalovaný považuje poučenie súdu, že proti uvedenému rozsudku nie je možné podať odvolanie, za zmätočné a nesprávne, nakoľko z výroku rozsudku vyplýva, že rozhodnutie žalovaného bolo zrušené aj z dôvodov podľa § 250j ods. 2 písm. c) a d) O.s.p., proti ktorým je odvolanie prípustné. Výrokom súdu, ktorým bolo rozhodnutie žalovaného zrušené podľa § 250j ods. 3 O.s.p., bolo podľa názoru žalovaného porušené právo na súdnu ochranu a právo na odvolanie upravené v čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Žalovanému sa rozhodnutím súdu bez možnosti podať odvolanie odňala možnosť konať pred súdom. Krajský súd konštatoval nepreskúmateľnosť rozhodnutia aj z dôvodu neúplnosti spisov správneho orgánu, pričom z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé, o ktoré doklady súd považuje za potrebné doplniť spis. K námietke

krajského súdu v odôvodnení rozsudku týkajúcej sa nekompletnej prílohy č. 1 k rozhodnutiu generálneho riaditeľa DR SR č. 33/200/120 o zrušení štátno-zamestnaneckých miest a miest vo výkone práce vo verejnom záujme žalovaný uviedol, že časť prílohy č. 1, ktorá nebola predložená, obsahovala len údaje týkajúce sa iných štátnozamestnaneckých miest a štátnych zamestnancov, ktoré nemajú vplyv na posúdenie zákonnosti skončenia štátnozamestnaneckého pomeru so žalobcom. Vzhľadom na veľký počet správnych konaní o zmene či skončení štátnozamestnaneckého pomeru na základe rozhodnutia generálneho riaditeľa DR SR č. 33/200/120, ako aj vzhľadom na ochranu osobných údajov dotknutých štátnych zamestnancov, boli v administratívnom spise poskytnuté len kópie originálu tohto rozhodnutia a kópie prílohy vzťahujúce sa na konkrétne zrušované štátnozamestnanecké miesta, ktoré sú dostatočným dôkazom pre overenie zrušeného štátnozamestnaneckého miesta.

K podanému odvolaniu sa podaním zo dňa 8. apríla 2009 vyjadril žalobca, pričom uviedol, že je nenáležité polemizovať o úplnosti spisového materiálu a tento argument použiť ako dôvod odvolania. Podľa žalobcu nie je možné obhajovať neúplnosť spisového materiálu potrebou ochrany osobných údajov dotknutých osôb, a že tieto údaje by nemali význam pre rozhodnutie vo veci samej. Dokazovaniu v tomto rozsahu sa žalovaný evidentne bráni a preto napáda rozsudok aj v rozsahu, v akom to nie je prípustné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je prípustné.

Podľa § 218 ods. 1 písm. c) O.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Podľa § 250ja ods. 1 O.s.p. proti rozsudku súdu podľa § 250j ods. 1 a 2 je prípustné odvolanie.

Podľa § 250j ods. 4 O.s.p. ustanovenie, podľa ktorého bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené, súd uvedie vo výroku rozsudku. Na posúdenie prípustnosti odvolania je rozhodujúci výrok rozsudku.

Z výroku napadnutého rozsudku je zrejmé, že krajský súd zrušil rozhodnutie žalovaného podľa § 250j ods. 2 písm. c) a d) O.s.p. a podľa § 250j ods. 3 O.s.p.

Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že jedným z dôvodov, pre ktoré krajský súd zrušil rozhodnutia žalovaného, bol aj dôvod zrušenia obsiahnutý v § 250j ods. 3 O.s.p., a to, že rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a pre neúplnosť spisov správneho orgánu. Vo výroku napadnutého rozsudku bolo pritom ustanovenie § 250j ods. 3 O.s.p. výslovné uvedené.

Ako vyplýva z citovaných zákonných ustanovení, proti rozsudku súdu podľa § 250j ods. 3 O.s.p. nie je možné podať odvolanie. Je pritom irelevantné, či dôvod obsiahnutý v tomto ustanovení je jediným alebo len jedným z dôvodov zrušenia rozhodnutia správneho orgánu. Skutočnosť, že krajský súd zrušil rozhodnutie žalovaného aj podľa § 250j ods. 3 O.s.p., automaticky zo zákona vylučuje možnosť podať proti takémuto rozsudku odvolanie.

Aj keď v danom prípade nie je potrebné zaoberať sa dôvodmi odvolania, nakoľko zákonodarca absolútne vylúčil možnosť jeho podania, odvolací súd si dovoľí poukázať na niektoré argumenty žalovaného.

Nemožno súhlasiť s tvrdením žalovaného, že zrušením rozhodnutia podľa § 250j ods. 3 O.s.p. bolo porušené právo žalovaného na súdnu ochranu a právo na odvolanie upravené v čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Uvedené ustanovenie Ústavy Slovenskej republiky totiž neupravuje právo orgánu verejnej správy na súdnu ochranu, ale naopak, zakotvuje právo občanov domáhať sa súdnej ochrany, ak boli na svojich právach ukrátení rozhodnutím orgánu verejnej správy. Pokiaľ ide o právo na podanie odvolania, toto právo žalovanému vyplýva z čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Najvyšší súd Slovenskej republiky však poukazuje na skutočnosť, že v tomto prípade nejde o právo neobmedzené, ale ide o právo, ktoré žalovaný môže uplatniť v medziach zákona („zákonom ustanoveným postupom“) a ako už bolo vyššie uvedené, takúto možnosť zákon nepripúšťa (tak ako to vyplýva z ustanovenia § 250ja ods. 1 O.s.p.).

Pokiaľ ide o námietku žalovaného, že z odôvodnenia rozsudku krajského súdu nie je zrejmé, o ktoré doklady súd považuje za potrebné doplniť spis, Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje toto tvrdenie žalovaného za účelové a nepodložené. Následne totiž žalovaný uvádza v odvolaní argumenty proti požiadavke súdu na predloženie originálu a kompletného znenia prílohy č. 1 k rozhodnutiu generálneho riaditeľa DR SR č. 33/200/120 o zrušení štátnozamestnaneckých miest a miest vo výkone práce vo verejnom záujme. V tejto súvislosti je taktiež potrebné uviesť, že žalovanému správnomu orgánu neprináleží hodnotiť dostatočnosť či nedostatočnosť predložených dôkazov, táto úloha je totiž v súdnom prieskume

správnych rozhodnutí zverená súdu. Ak žalovaný tvrdí, že originál nie je možné predložiť vzhľadom na veľký počet správnych konaní, nič nebráni žalovanému predložiť súdu kópiu požadovaného dokumentu s uvedením informácie, kde (v ktorom konaní, resp. v ktorom súdnom spise) sa nachádza originál.

Ako už bolo uvedené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že proti napadnutému rozsudku krajského súdu nie je možné podať odvolanie, a preto v zmysle § 218 ods. 1 písm. c) O. s. p. v spojení s § 250ja ods. 1 O. s. p. rozhodol tak, že odvolanie žalovaného odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 9. februára 2010

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová